

[Statsministeren]

højde for en mulig udgiftsstigning i 1994, idet der alt i alt er afsat 6,7 mia. kr. til flygtningefor-mål.

Flygtningeindsatsen er finansieret, uden at det har medført større udgiftstryk eller forøget skattetryk. Både udgiftstrykket og skattetryk-
ket falder i 1994 i forhold til 1993, og denne tendens – og det er jeg sikker på også Frem-
skridtspartiet vil glæde sig over i denne tid – vil fortsætte i de kommende år.

Det er endvidere vigtigt at gøre sig klart, at staten dækker langt hovedparten af de samle-
de udgifter i forbindelse med den danske flygt-
ningepolitik. Det er således staten, der betaler
for modtagelse og underhold af de asylansø-
gere og flygtninge fra det tidligere Jugoslavien,
der har fået midlertidig opholdstilladelse. Det
er staten, der dækker alle udgifterne i den pe-
riode, hvor flygtninge gennemgår Dansk Flygt-
ningehjælps integrationsprogram, og det er
staten, der afholder udgifterne i forbindelse
med den danske flygtningeindsats uden for
Danmarks grænser.

Endelig er det også staten, der gennem blok-
tilskud og refusioner til kommunerne dækker
en meget stor del af de samlede offentlige ud-
gifter ved flygtninge og indvandrere i den så-
kaldte kommunefase. Flygtningeindsatsen be-
laster således kun i et meget begrænset omfang
den kommunale sektor.

De kommunale udligningsordninger inde-
bærer allerede i dag, at kommuner med mange
flygtninge og indvandrere får kompensation
for merudgifterne. Det indgår imidlertid som
et forslag i Byudvalgets første rapport, at der
tages initiativ til en yderligere forbedring af
denne udligning, så kommunerne får dækning
for de direkte og de indirekte omkostninger,
der følger med indvandrere og flygtninge. Det
er en samfundsopgave, og derfor må statens fi-
nansiering være et helt naturligt afgørende
omdrejningspunkt.

Indsatsen i forhold til flygtninge og indvan-
drere influerer ikke på regeringens politik med
hensyn til omsorg for de ældre, antallet af ho-
spitalspladser eller velfærdssystemet i øvrigt.

Jeg hører somme tider politiske synspunk-
ter, der gerne vil give det indtryk, at det huma-
nistiske grundsyn, som jeg har understreget er
regeringens – og den deraf følgende konse-
kvens, at mennesker, der må flygte i nød, og
som kommer her til landet, skal behandles li-

gesom danskere – skulle være i modstrid med
regeringens holdning, når det gælder ældre-
omsorg og omsorg for svage i samfundet. Det
er det ikke! Det savner derfor mening at tale
om, hvilken virkning flygtninge- og indvan-
drerpolitikken har på omsorgen for ældre og
svage i samfundet eller for fremskaffelse af ho-
spitals- og plejehjemspladser til danskere og
udlændinge.

Jeg tror, at debatten ville blive mere gavnlig
og klar, hvis man for nogle samfundsdebattø-
rers vedkommende i stedet for at prøve at spil-
le på befolkningens frygt og at skabe skel i be-
folkningen ved at give det indtryk, at den dan-
ske regerings flygtningepolitik er i modstrid
med den tryghedslinje over for den ældre be-
folkning, som vi også står for, stod klart frem
og sagde, hvad man egentlig selv mener. Hvis
man har det syn på flygtninge og indvandrere,
specielt flygtninge, at de ikke skal komme her-
til, skal man sige det klart og tydeligt, så det
kan forstås. Så kan man forholde sig til det i
stedet for, at det af og til forsøges at skabe skel
i befolkningen, som ingen har interesse i.

De ældres og især de svageste ældres for-
hold er et meget centralt emne for regeringen.
Regeringen lægger således vægt på, at der til
stadighed sker en fornyelse og udvikling af bo-
lig og service for de ældre. De ældre skal na-
turligvis, og det har hele tiden været regerin-
gens klare linje, have dækket deres behov for
omsorg og pleje, uanset hvilken bolig de har,
og det er baggrunden for, at regeringen har ud-
arbejdet en handlingsplan for de ældre, der
bl.a. indeholder et forslag om flere moderne
plejehjem, forbedring af de eksisterende pleje-
hjem, flere ældreboliger, bedre kår for de senil-
demente og mere personale til ældreområdet.

Når det gælder ventetiden på sygehusbe-
handling, har jeg sundhedsministerens, Amts-
rådforeningens samt Københavns og Frede-
riksbergs Kommuner ord for, at der er aftalt
en fælles målsætning om, at ventetiden på sy-
gehusbehandling ved udgangen af 1995 højst
må være tre måneder, og på hjerteområdet er
der iværksat en særskilt plan, som betyder en
fordobling af den nuværende hjertekirurgiske
kapacitet. Hvor ville det dog være befriende,
hvis det kom klarere frem i debatten, også hos
de partier, der har et andet grundsyn på flygt-
ninge og indvandrere end det, regeringen står
for.